

Evropa – tušení souvislostí

Světlice zemských desek ve Starém královském paláci Pražského hradu hostily od 12. 6. do 26. 8., již potřetí po svém znovuoobjevení, výstavu současného výtvarného umění. Po Evropském poli britského sochaře Anthony Gormleyho a plastikách Kurta Gebauera využilo tyto jedinečné prostory osm českých výtvarníků (sochaři Jana Křížová, Svatopluk Klimeš a Vratislav Karel Novák, malíři Zorka Ságlová, Zdeňka Marschalová, Pavel Richta a Richard Kočí a sklář Pavel Trnka), kteří byli v zájmu jednotné koncepce ochotni přizpůsobit svůj osobní projev do podoby multimediální instalace nazvané *Euro-*

pa – tušení souvislostí, speciálně koncipované do těchto míst.

: Záměrem jednotlivých autorů bylo vytvoření specifické atmosféry jako příspěvku – z pohledu Evropana i občana České republiky – do diskuse o současné Evropě, k čemuž prostory Starého královského paláce přímo vybízejí, neboť se zde střetávaly evropské i světové kultury. Konfrontace jejich osobitých přístupů, kdy se pokoušeli odhalit historické a kulturní vrstvy vývoje evropské společnosti, byla druhým hlavním motivem výstavy.

: Na její realizaci se podílela Správa Pražského hradu a Asociace kulturních výměn – A.F.T.E.C. (L'Association Franco-Tchèque d'Échanges Culturelles). Asociace, založená v r. 1994 třemi

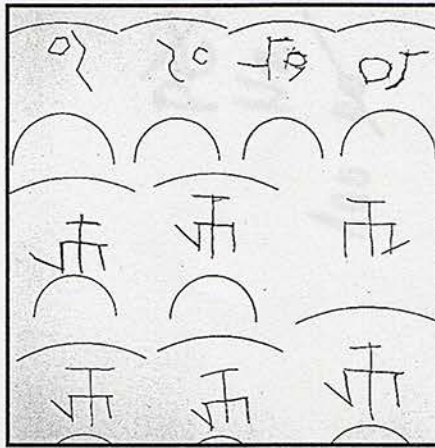
českými (J. Křížová, S. Klimeš, A. Rezler) a dvěma francouzskými umělci z Montpellier, původně zamýšlela pokračovat v česko-francouzské spolupráci, slibně započaté v letech 1992-93 v rámci O.F.A.J. (viz U+R č. 3/93). Hromadící se problémy, zejména finanční, přinutily Asociaci od těchto plánů ustoupit, nezamezily jí však pokračovat ve zvoleném programu: realizovat multimediální koncepčně orientované projekty za účasti členů A.F.T.E.C. i dalších umělců-hostů.

: K uskutečnění výstavy sponzorsky přispěly zejména společnosti Amcico – první americko-česká pojišťovna, Sport servis Praha, Reprotechnika Praha a další.

R.

8/ Zorka Ságlová: *Krajina III*, akryl na plátně, 115 x 115 cm, 1993. V obrazech Zorky Ságlové se objevují transformované keramické značky. Jednoduché značky a podpisy řeckých hrnčičů byly vědeckými pracovníky katalogizovány do takřka vývojových řad. Nyní se vědecky zpracované informace stávají inspirací její tvorby. Podpis již není odkazem k osobě autora ani prvkem vědeckého systému, ale seskupením čar, s nímž je možno na ploše obrazu volně pohybovat a kombinovat jej s dalšími značkami. Tak jsou kulturněhistorickým dokumentům asociovány nové kvality a významy, jež původně neměly. Vznikají z nich abstraktní průzračné krajiny. Intelektuálně hravá změna významu nás znovu přibližuje k vnímání krajiny jako místa obdařeného smyslem.

9/ Vratislav K. Novák: *Projektor*, ocel, peří, lupa, světelný zdroj, 200 x 80 x 120 cm, 1996. Vratislav K. Novák ve svých objektech využívá jednoduchých mechanických a fyzikálních zákonitostí.

Přítomnost pohybu přináší jeho objektům proměnlivost podoby i významu. Stejně významná je i změna velikosti – jestliže některé své modely zvětší, jejich jemnost a hravost, v malém měřítku spíše ironická, nabývá zvětšením temnějších a hrozivějších poloh. Tuto proměnlivou stránku věci ukazuje i svým dilem – pohyblivým modelem *Projektor*, jehož stín se zvětšen promítá na stěnu. Pohyb stínů naplňuje prostor neklidným pohybem a asociuje až zážitky obyvatel Plátónovy jeskyně, kteří připoutáni sledovali stíny modelů předmětů promítané na stěnu jeskyně a považovali tyto stíny za skutečný svět. Hravost modelu se na pozadí filozofického mýtu ukazuje jako relativní, náhodnost vzájemných postavení ramen modelu se jeví jako hra – hra stínových významů, které nerozumíme a která nás překračuje a pohlcuje. (Kamil Nábělek v katalogu výstavy)

10/ Pohled do jedné ze Světic starých zemských desek

